

Melodia lui Vivaldi

Bragagiu

Îmi mocnește-n mine dorul
De chindii duioase, calde
Căroră le-ar fi decorul
Melodia lui Vivaldi.

În apunerea de Soare
Mă topesc cu-ntreaga fire -
Pătimașul de culoare,
Atașatul de iubire.

Timpul, ore și secunde
Nu mai au vreo importanță
Doar simt unde după unde
Avântările-n Speranță.

Care n-au nici o pricină
Sufletul să mi-l învie,
Când mă simt fără de vină
Să mă văd în veșnicie.

Mă topesc cu orice parte
Și de suflet, și de carne
În culori din mai departe
Ce n-opri cerul să-mi toarne.

N-am folos din rațiune
Doar simt sufletul se împlie -
Parcă prind strâns o minune
Degetele lângă tâmpile.

O-mplinire mă golește
Și o sete mă adună
În mușenia de pește
Ce-așa multe vrea să spună.

Viața-mi este foarte dragă
Cu splendoarea care arde
De aud noaptea întreagă
Melodia lui Vivaldi.
Victor Bragagiu